

قیصر

در دنیای این روزای من

داریوش

هدیه به بهروز وثوقی

اسطوره سینمای ایران

این روزا گوزنُ سر نمی‌برن، میشکنن شاخسُ میفرستن تو باغ
 این روزا طاقُ نمیریزن سرش، سر کله شونُ می‌کوبن به طاق
 آخر نمایشا عوض شده، همه نقش هم بازی می‌کنن
 اونایی که چشمشون به قدرته، هم پیاله هاشُ راضی می‌کنن
 نمی‌دونم اگه برگردیم عقب، دل طوقی واسه کی پر میزنه؟
 اگه فرمونُ یه شب دوره کنن، چن تا چاقو پشت قیصر میزنه؟
 نمی‌دونم اگه برگردیم عقب، داش آکل به عشق کی سر میکنه؟
 اگه رستمُ بینه روی خاک، پشتشُ بازم به خنجر میکنه؟
 پای روضه ی خودت گریه نکن، وقتی گریه ننگ مردونگیه
 دوره‌ای که عاقلش زنجیرین، سوته دل شدن یه دیونگیه
 اینروزا دوره‌ی غیرت کشیه، کی میدونه قیصر این روزا کجاس
 بکشی یا نکشی میکشنت، اینجا بازارچه ی آب منگلیاس

قیصر، یکی از آثار آلبوم جدید داریوش به نام " دنیای این روزای من " است که با تلفیقی از شعر روزبه بمانی و موسیقی علیرضا افکاری، گذر تفکر به احساس این آلبوم را بعد دیگری بخشیده. گفته میشود که تدارک این اثر از دو سال پیش زمانی آغاز شد که داریوش تصمیم گرفت این ترانه را به بهروز وثوقی هدیه کند.

